

Tremný portál uzavřen

S pomocí mocné magie runových kouzel se nám po mnoha útrapách podařilo uzavřít Temný portál a zažehnat tak hrozbu orků. Matlak Louskoleb stačil před uzavřením portálu prchnout na druhou stranu, jeho většímu a urvanějšímu bratrovi se to však nepodařilo a byl vydán na milost a nemilost královým vojskům. Ta ho nakonec přikovala k baru a musel nalévat až do brzkých ranních hodin rozjařené vítězné armádě.

Den poslední

Vysvitlo slunce a vysoká voda opadla. Humáni se po těžké noci vraceli do svých příbytků. Naposledy jsme odhodili zuby a pochutnali si na makovém závinu. Do sbalených kufrů se přibalily poslední ponožky běžající po táboře, a naposledy jsme si po guildách nastoupili na povel „Zase práce“. Konala se dražba vlajek, cedulí, svíček, šátků i mečů. V druhé části přišly na řadu ponožky, trenky, tepláky, mikiny, čepice, ručníky, pláštěnky, které byly ničí. V krčmě si pak každý snědl svůj balíček na cestu a ověšen tunovými zavazadly se vydal k latrínám vyhlížet autobus ze Stormwindu. Pro některé to bylo boží vysvobození z pekel, ale většina si na život bojovníka zvykla natolik, že se jim od přátel a zážitků domů nechtělo. Co nevidět už jsme projížděli branami města a mávali Rheinn, Tmorovi, Hakkarovi, Lorien, Utherovi a Taipánovi. Cesta proběhla v tichosti a chrápání spáčů přehlušilo jen vrčení motoru. Zanedlouho se v dáli vztyčily první paneláky a naše cesta byla definitivně u konce. Vyměnily se poslední kontakty a nastalo hromadné objímání a loučení.

Snad se do roka se všemi bojovníky opět shledáme. (Anaja)

Kapitola 5. : Probouzející se svět a Studna věčnosti

Deset tisíc let před tím, než se lidé a orkové střetli v První Válce, svět Azerothu představoval jediný velký kontinent, obklopený mořem. Tato pevnina, známá jako Kalimdor, byla domovem pro množství rozličných ras a bytostí, soupeřících o přežití proti divokým žvlům probouzejícího se světa. V temném středu kontinentu leželo tajemné jezero žhnoucích energie. Jezero, jež bylo později nazváno Studna věčnosti, bylo pravým srdcem magie a přírodní síly světa. Čerpající svou energii z Velké Tmy, fungovala Studna jako mystický zdroj, který vydávala svou silnou energii po celém světě a vyživovala tak život ve všech jeho podivuhodných formách.

Jednoho dne, primitivní klan nočních lidí opatrně doputoval až ke břehům okouzujícího jezera. Divocí lidé, ovlivněni silou jezera, si na jeho březích postavili primitivní obydlí. Postupem času síla Studny učinila členy kmene silnými, chytrými a téměř nesmrtelnými. Klan přijal jméno Kaldorei, které znamenalo „děti hvězd“ v jejich rodném jazyce. Na oslavu jejich bující společnosti vybudovali okolo jezera mnoho úžasných staveb a chrámů.

Kaldorei, neboli noční elfové, jak se jim později říkalo, uctívali bohyni hvězd Elune a věřili, že ve dne spí uvnitř třpytu Studny. První elfí proroci a knězi studovali Studnu s neukojitelnou zvědavostí, hnáni touhou objevit její nevyslovitelnou sílu a taje. Jak jejich společenství rostlo, prozkoumávali elfové Kalimdor a setkávali se s jeho ostatními obyvateli. Jedinými bytostmi, které byli mocnější než oni, byli prastaří a mocní draci. Elfové zjistili, že draci se považují za ochránce světa a pochopili, že bude lepší jejich tajemství nechat na pokoji.

Díky své výjimečnosti se elfové postupně setkali a spřátelili s mnoha mocnými bytostmi. Jedním z nich byl Cenaurius, mocný polobůh pravěkých lesů. Ušlechtilý Cenaurius byl k učenlivým elfům laskavý a naučil je mnoho o světě přírody. Kaldorei si vybudovali silné citění k lesům Kalimdoru a oddávali se harmonii přírody.

Jak plynuly zdánlivě nekonečné roky, civilizace elfů se rozrostla jak plošně, tak i kulturně. Jejich chrámy, silnice a obydlí se táhly po celé ploše kontinentu. Azshara, krásná a chytrá elfí královna, nechala postavit na břehu Studny ohromný a obdivuhodný palác, který pojmul její neblíží služebníky. Její služebníci, kterým říkala Quel'dorei nebo „Urození“, plnili každý jejich příkaz a věřili, že jsou lepší než zbytek elfů. Ačkoliv královna Azshara byla milována celým svým lidem, Urození byli tajně zbytkem elfů nenáviděni.

Sdílejíc zvědavost vůči Studně Věčnosti, přikázala Azshara urozeným objevit její tajemství a odhalit její pravý význam na světě. Urození se do práce ponořili a studovali Studnu bez přestání. Postupem času přišli na to jak sílu Studny usměrňovat a používat. Jak jejich experimenty pokračovali, Urození zjistili že mohou pomocí nově objevené energie libovolně jak budovat, tak i ničit. Neopatrní Urození si chtěli přivlastnit nebezpečnou magii pramenící ze Studny. I přesto, že Azshara a její pomocníci věděli jak je tato magie nebezpečná, začali ji používat s bezohlednou bezstarostností. Cenaurius a mnoho moudrých elfů je varovalo, že takováto nedbalost může skončit jen obrovskou nehodou. I přesto, Azshara a její následovníci pokračovali v rozšiřování svých stále rostoucích sil.

Jak jejich moc rostla, na Azsharu a Urozené dolehla velká změna. Nadutí Urození začali být na své elfské druhy krutí a přehnaně tvrdí. Temná rouška zakryla Azsharinu bývalou krásu a královna se začala stranit všech elfů s výjimkou Urozených kněží.

Mladý učenec Malfurion Stormrage, který strávil mnoho času studiem učení druidů, začal tušit, že je to právě ohromná moc Studny, která kazí Urozené a jeho milovanou královnu. Ačkoliv si nedokázal představit zlo, které mohlo přijít, věděl, že život nočních elfů se brzy navždy změní... *(pokračování v dalším čísle)*

Velitel bílé strany: "Řada, Štíty dopředu, lučičníci dozadu, třetí oddíl se rozdělí na křídla!!"

Velitel černé strany: "Přehordit, zahordit a hordááááá!!!!!"

Přijde Trpaslík do hospody v Stormwindu a objedná si 15 piv. Barman se na něj podívá, zakroučí hlavou a řekne: "Viš o tom, že každý den umře kvůli alkoholu 100 lidí?" Dostane se mu odpovědi: "To není můj problém, já jsem Trpaslík"

Dva orci jedí dvorního šaška. A jeden druhému povídá: "nechutná to legračně?"

Elf s trpaslíkem se drží za ruce, jak je to možné?

Elf nemá nohy.

Na co si hrají děti nemrtvých?

Na mrtvolu a zloděje.

Nikdy nejez Gnoma, co svítí zeleně. Nejsou dobří na zažívání"

Ironforge odpolední zprávy: Dneska se testovala nová gnómská helikoptéra. Bohužel se zřítíla poblíž ironforgského hřbitova. Jedná se o největší katastrofu v dějinách. Dosud bylo nalezeno 300 těl a stále vykopáváme další.

Kněz, paladin a zloděj jsou na člunu, na jezeře a rybaří.

Kněz vstane a řekne "Omluvte mě, potřebuji si odskočit," a pokračuje v chůzi napříč vodou až do blízkého lesa. Pak se stejnou cestou vrátí zpět. Chvilí na to řekne paladin: "Já si také potřebuji odskočit," a přejde po vodě do blízkého lesa

a zpět. Ještě později řekne zloděj: "Hádám, že teď je řada na mě." Vyleze ze člunu a potopí se ke dnu. Kněz se obrátí na paladina a povídá: "Myslíš, že bychom mu měli ukázat, kde je ta mělčina?"

Pelorův kněz se nějak oddělí od družinky a zabloudí v jeskyni. Zajde za temný roh chodby a bum, narazí do pořádně vypaseneho černého draka. Maximálně vyděšen poklekne a začne se modlit k Pelorovi. Kupudivu, drak udělá to samé. Kněz vyskočí, začne skákat a křičet: "Jsem zachráněný!" Drak zvedne hlavu a řekne: "Ne, ty mi nerozumíš... já se modlím před jídlem!"

Trpaslík a elf vejdou do baru a posadí se ke stolu. Servírka se jich zeptá, co si dají.

Trpaslík prohlásí: "Dám si dračí steak. Krvavý. A k tomu lahvinku alchymistického ohně."

Servírka na to: "A co zelenina?"

Trpaslík se podívá na elfa a zamručí: "Ten si dá taky steak a BUDE MU CHUTNAT!"

Ork vejde do baru a objedná si deset pint piva. Když je vypije, objedná si jich devět. Potom si dá osm. Pak sedm. Pak šest. Pak pět. Pak čtyři. Když si objednává tři pinty, vstane jeden ze štamgastů a ptá se: "Proč si objednáš takhle divně?" Ork odpoví: "nevšiml sis, čím míň piju, tím víc jsem opilý!"

Ryby

Máš dvacet-jedna ryb, a když k nim přidáš jedna-dvacet ryb. Kolik máš ryb?

Trojčata

Trojčatům je 10 let a jejich matce 36. Za jak dlouho bude součet věku trojčat roven věku jejich matky?

Zebra vodu nepije?

V jedné ulici v cizinecké čtvrti stojí vedle sebe pět domků různých barev. V každém z nich žije muž jiné rasy, v každém se pije jiný oblíbený nápoj, v každém se chová jiné zvíře a v každém z domků je oblíben jiný sport. O domcích víme toto:

1. Člověk bydlí v červeném domku.
2. Elf chová psa.
3. Káva se pije v zeleném domku.
4. Gnóm pije vodku.
5. Zelený domek stojí vpravo vedle domku bílého (z pohledu pozorovatele domků).
6. Fotbalista pěstuje hlemýždě.
7. Ve žlutém domku bydlí cyklista.
8. Mléko se pije v prostředním domku.
9. V prvním domku bydlí trpaslík.
10. Nesportovec bydlí vedle domku, v němž je chována liška.
11. Domek cyklisty sousedí s domkem, v němž je chován kůň.
12. Zápasník pije pomerančovou šťávu.
13. Draenei je hokejista.
14. Trpaslík bydlí vedle modrého domku.
15. V jednom domku se pije voda.
16. V jednom domku je chována zebra.

Z těchto údajů lze zjistit, kdo chová zebra a kdo pije vodu. Zkuste to.

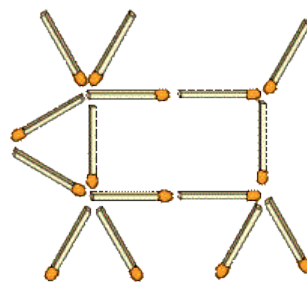
Kráva

Na obrázku je kráva s těmito částmi: hlava, tělo, rohy, nohy, chvost. dívá vlevo. Přesuňte právě dvě zápalky tak, aby se dívala vpravo.

Přesmyčky

Jaká slova se skrývají v přesmyčkách?

OSA PEVNÍ T
KOZE K LÍNU
JE TI NIC R
OSLÁD
KROPEJT

Kráva se

Jezero

Ze spánku ho probudilo hlasité zabouchání na dveře pokoje. Posadil se a zažehnul svíci. Tma za oknem nasvědčovala tomu, že je ještě hluboká noc. „Kdo to otravuje takhle v noci?“ prolétla mu myšlenka hlavou. Bušení se ozvalo znovu. „Vydrž chvíli“ zavolal rozespale směrem ke dveřím. Narychlo na sebe navlékl svou rudou robu, jejíž spodní lem ohraničovaly složité obrazce vyšívané zlatou nití. Přepásal se světle zelenou šerpou tak, že volné konce, ozdobené třásněmi, měl spuštěné po levém boku. Další zabouchání. Nazul si kožené boty a šel ke dveřím. Prkna podlahy při tom nepříjemně vrzala. Nahmatal konec dřevěné závory, nadzvedl a otevřel. Na okamžik strnul, nikoho neviděl, pak pohledem sklouzl dolů.

Na chodbě stál mladý trpaslík. Vlasy měl spleené potem. Ve vousatém obličejí, oroseném kapičkami potu, byla znatelná únava i zoufalství. Jakmile uviděl ve dveřích člověka, hned vyhrkl: „Díky Bohu pane. Musíš nám pomoci! Stala se hrozná věc.“ A popadl překvapeně zírajícího muže za ruku a táhnul ho chodbou někam pryč. Ten chvíli šokovaně trpaslíka následoval. Pak se vzpamatoval a vytrhl se mu z jeho zpotené dlaně.

„Tak počkat!“ zarazil ho. „Nejdřív mi řekni, co se stalo a kam mě to chceš odtáhnout a kdo vůbec jsi?“ Dodal dost nevrle. Tohle zpropadené trpasličí městečko už ho začínalo pěkně štvát. Nejenže tu není co dělat a zdejší hospoda za nic nestojí. Již dlouho nejedl tak odporné jídlo jako to co mu dali k večeři. Postel na pokoji je rozviklaná div, že se nerozpadne. Ale nenechají ho tu ani v klidu vyspat. A ke všemu se z kdovíjakého důvodu neobjevil ani Marcus, se kterým se zde v Thelsamaru měl včera sejít.

„Jmenuju se Lurg Deepwater. Jsem synem rybáře Warga. Už jsi o něm jistě musel slyšet, pane.“

„Ne, nikoho takového neznám.“ odvětil muž. „Co se teda stalo tak naléhavého, že mě budíš uprostřed noci?“

„Povím ti to cestou, nesmíme ztrácet čas. Prosím pojď. Rychle.“ Naléhal trpaslík.

Nedůvěřivě si trpaslíka prohlédl. Moc se mu to nelíbilo. Vztáhl k němu ruku se zatnutou pěstí a vztyčeným ukazováčkem mířícím na trpaslíkovo čelo, mu pohrozil: „Pokud na mě šiješ nějakou lumpárnu, pěkně si to odskáčeš!“ Trpaslík na prázdno polknul. To muži stačilo. Otočil se a rychlou chůzí se vrátil do svého pokoje. K šerpě u pasu si připjal menší kožený vak. Z věšáku sejmul rudý plášť a připnul si ho kolem ramen. Přes hlavu si přehodil popruh s tornou a do ruky vzal svou hůl. Rozhlédl se po pokoji zda na něco nezapomněl. Naslinil si prsty a uhasil jimi plamen svíčky. Přistoupil ke dveřím ještě jednou se otočil a podíval se do potměšilé místnosti. Hlavice jeho hole ve tmě vyzářovala slabou namodralou záři.

„Můžeme už jít? Prosím pane! Není moc času.“ Ozval se za ním znovu naléhavý hlas Lurga.

„Jo, můžeme vyrazit. A pusť se do vysvětlování skrčku.“ Odpověděl nevrle.

Trpaslík se zatvářil uraženě a v očích se mu na chvíli zračila zloba. Hned se ale vrátil zpět ke zbědovanému obličejí. Muž si ničeho nevšiml a Lurg si v duchu ulevil. Vyšli ven z hostince a vyrazili po hlavní cestě směrem k severnímu konci Thelsamaru. Trpaslík se dal do vyprávění.

„Moje máma je uvězněna pod vodou v jezeře Loch.“

„Cože?“ Skočil mu do řeči překvapený muž.

„Ano, je dole pod vodou. A brzy ji dojde vzduch, proto tolik naléhám abysme pospíchali.“

„Co probůh dělá v noci pod vodou? A proč zkrátka nevyplave nahoru? Jak je to daleko? Na jak dlouho má vzduch?“ Zasypal trpaslíka otázkami zatímco opustili Thelsamar a mířili ke srázu, který se svažoval k hladině jezera Loch.

„Slyšel jsi pane někdy o sběru vodní rostliny Hvězdný třpyt?“

„Ne.“

„Tato rostlina roste v mělkých vodách jezera Loch. Přisuzují se jí magické účinky, ale jen za předpokladu že je sbírána za jasných nocí pod oblohou plnou hvězd.“ A ukázal rukou nad sebe. Skutečně obloha byla poseta nekonečným mořem svítících hvězd, jimž trůnil velký měsíc v úplňku. Pak pokračoval: „Máma tu rostlinu používá k výrobě předmětů, jídel, které pomáhají rybářům po nějaký čas lépe chytat. Povídá něco o nějaké stimulaci, ale tomu já nerozumím. Každopádně dnes byla opět na sběru Hvězdného třpytu a stala se nešťastná věc. O Treshadonech už jsi slyšel pane?“

„Ano, jsou to velcí plazi, kteří žijí v hlubokých vodách jezer.“

„Přesně tak. I v jezeře Loch tito Treshadoni žijí. Není jich zde příliš mnoho a do mělkých vod ke břehům zavítají jen zřídka. K naší smůle jeden z nich do mělkých vod zavítal a uvěznil pod vodou mou matku. Treshadoni jsou hodně agresivní tvorové a útočí od pohledu na vše co je menší než oni. Tvrdohlavě si hájí svá území. Proto jich v jezeře Loch není asi moc, zřejmě by se nesnesli. Máma si všimla blížícího se Treshadona na poslední chvíli a ukryla se ve skalách, kterých je po dně hodně. Naštěstí tam je i mnoho vzduchových kapes a v jedné z nich je máma. Nemůže ven. Ten plaz se pohybuje pořád kolem ní. Víš my jsme jen rybářská rodina a ve městě není moc takových, kteří by nám mohli pomoci. Naštěstí si otec dnes všiml, že jsi ve městě. A když se stalo to neštěstí vyslal mě hned pro Tebe. Jsi přeci dobrodruh? Takoví jako Ty, si určitě budou umět poradit s Treshadonem.“

„To se uvidí.“ Pomyslel si muž. Pomalu ho opouštěla nedůvěra k trpaslíkovi. Cítil se potěšen tím jakou naději do něj trpaslík vkládal. Už dlouho tento pocit nezažil.

Dorazili na hranu srázu. Dole zahlédl několik zažehnutých luceren. Jedna visela na zápraží kamenného rybářského domku. Další dvě byly na tyčích na konci dřevěného mola, které se táhlo kousek do jezera.

„Neztrácejme čas. Běžíme.“ Pobídnul trpaslíka a z chvatné chůze přešel do běhu ze srázu dolů k molu.

Na konci mola stál podsaditý trpaslík a sledoval zvlněnou hladinu jezera. Jakmile zaslechl za sebou dusot nohou, otočil se.

„Buď pozdraven Siole.“ Uvítal přiběhnuvšího muže.

„I Ty buď pozdraven...“ zapátral v paměti jak, že se jmenuje otec Lurga. „...rybáři Wargu?“ Rozhlédl se po hladině jezera. „Kde?“

„Přibližně dvacet metrů tímto směrem“ ukázal rukou „a deset metrů pod hladinou.“

„Uf, deset metrů? Já myslel, že jsi Largu mluvil o mělkých vodách?“ Podivil se směrem k mladému trpaslíkovi.

„Nedej se zmást. Zdejší vody jsou opravdu hodně hluboké a od břehů se dno prudce svažuje. Deset metrů je na zdejší poměry vážně mělčina.“ Vysvětlil rychle Warg.

„Ten Treshadon tam stále je?“

„Ano.“ odpověděl sebejistě rybář.

„Dobře. Nebudeme ztrácet nyní čas. Když už jsem tu, nerad bych přišel pozdě. Prosím ustupte na břeh.“ Ani nepočkal až trpaslíci opustí molo a ihned si sundal tornu. Položil ji na prkna mola. Postavil se na konci směrem do jezera. Pravou rukou se zapřel o hůl a levou ruku si položil na hrud'. Pak náhle vykřikl v démonické řeči „dreegth vuuree“ a levou rukou šlehl nad sebe. Kůže na jeho těle se začala stahovat, hrubnout. Během okamžiku vláčná kůže na jeho těle, díky démonickému zaklínadlu, zpevnila aniž by ho nějak omezovala v pohybu. Sehnul se k torně. Otevřel jednu postranní kapsu a vyjmul z ní jako dlaň velký namodralý krystal. Zavřel oči, napřimil se a pronesl „treeht fruuioth ler“. Krystal se vznesl nad jeho hlavu a začal ostře zářit modrým jasem. Siol rozpažil a pokračoval „sumraaqiem huirdu Voidwalker“. Krystal explodoval v modrý světelný výboj a zmizel. Hůl si připevnil na záda do speciálních úchytů.

Trpaslíci ohromeně sledovali jak se vedle postavy člověka objevila tmavá koule. Tak jim to z počátku připadalo. Ve světle luceren se na molu objevilo místo, které pohlcovalo světlo. Začalo vířit a zvětšovat se. Z čiré tmy se vynořilo něco co do značné míry pohlcovalo světlo z luceren. Vedle Siola stanul démon neurčitého tvaru. Jeho tělo bylo neustále vířící temně modré proudy stínů z nichž se vysunuly dvě ruce s velkými nátepníky. Nabyl výšky jako Siol. Na vrchu se objevil výstupek se dvěma planoucíma očima.

„Můj pane. Čeho si žádáš?“ zazněl démonův hlas v mysli muže.

„Potřebuji opět Tvé služby Gnagnam.“ Odpověděl mu slovy a v mysli dodal „jdeme.“ Pak se otočil a skočil do chladných vod jezera Loch ihned následován démonem.

To vše se událo během malé chvíle a trpaslíci ještě dlouze po té zírali na konec mola. Už slyšeli mnohé o dobrodruzích a zvláště o těch co vládnou démonům, ale nikdy neviděli žádného ze zaklínačů v akci. Stále nemohli uvěřit tomu co právě viděli...

Siol udělal pár temp pod vodou. Pak se zastavil. Dlaněmi si obejmul krk a vydechnul vzduch. Z rukou mu do krku projel slabý výboj. Nadechnul se. „Dýchání pod vodou je prima věc.“ Pomyslel si a rozhlédl se kolem. Právě včas, aby si všimnul jak se k němu ze tmy vynořila velká plazí tlama mířící na jeho hrdlo. Bezděčně před sebou zkržil ruce. Čekal, že se mu do nich zaseknou ostré zuby Treshadona. Jenže v tom okamžiku se před něj vrhl Gnagnam a nechal plazí tlamu, aby se zakousla do jeho démonického těla.

„Díky.“ poděkoval Siol a rychle sňal ze zad hůl.

Gnagnam drásal svými pařáty z temnoty hlavu vodního tvora. Nevypadalo to, že by mu nějak moc ubližoval. Opačně to vypadalo mnohem hůře. Treshadon vykusoval z démonova těla kusy, které se pak ale opět slévaly zpět do těla.

Siol chvíli bojoval sám se sebou a orientací v prostoru. Souboje pod vodou nenáviděl. Konečně se mu povedlo zaujmout pozici tak, že se vznášel po straně soupeřící dvojice. Začal pod vodou odříkávat v démonické řeči zaklínadla. Plazí tělo se začalo otřásat pod tíhou kleteb, které na něj Siol uvrhl. Treshadon začal slábnout, přesto neúnavně dorážel na Gnagnama. Ten také zpomaloval ve své aktivitě, jeho rány byly obrovské, přesto nehodlal ustoupit z boje.

Siol viděl, že Treshadon pomalu, ale jistě začíná nad démonem vyhrávat. Rychle natáhl levou paži směrem k Gnagnamovi. Z dlaně mu vyšlehl žlutý paprsek, který se vnořil do démonického těla. Siol obětoval část své životní síly ve prospěch démona. A démon začal opět silněji mlátit do tlamy těžce raněného zvířete. Siol si oddechl. Používání magie bylo velmi vyčerpávající, sám cítil, že spotřeboval příliš mnoho své energie, byl unaven. Přesto udělal pár temp k soupeřící dvojici. Plazí tělo bylo doslova rváno kletbami. I tak se plaz nevzdával. Siol se nakřčil a začal odříkávat další zaklínadlo. Během několika úderů srdce jeho dlaň zmizela a byla obalena koulí v níž se všemi směry míhaly proudy temné energie. Vrhil kouli proti Treshadonovi. Koule se vnořila do jeho těla. Ozval se poslední zvířecí výkřik a Treshadon znehybněl.

Gnagnam si začal léčit svá zranění, která utrpěl v boji. Siol se začal rozhlížet kolem. Všiml si matné záře odkudsi z hlubin a vydal se k němu. Po chvilce doplaval ke skalní průrvě ve které byla ukryta rybářova trpasličí žena. Velmi ho překvapilo, že není v žádné vzduchové kapse. Jen tak tam stála vklíněna mimo dosah případných Treshadonových útoků. Na krku ji jemně zářil žlutým svitem perlový náhrdelník a volně dýchala. Před sebou měla velký síťovaný vak, v němž měla listy vodních rostlin.

Pokynul ji, aby ho následovala. Když uviděla Gnagnama zacouvala rychle zpět. A tak Siol Gnagnama propustil zpět do jeho sféry.

Po té společně s trpaslíci dopluli na hladinu a ke břehu. Trpaslíci ho zahrnuli přívalem slov díky a uznání. A pozvali ho k sobě domů, aby si vysušil oblečení a zahrál se svařeným vínem. Byl mile překvapen tím, že uvnitř rybářského domku to vypadá mnohem lépe, než v hostinském pokoji, kde trávil noc. Jeho oblečení rozvěšeli kolem zapáleného krbu a zabalili ho do deky.

„Mohu se na něco zeptat?“ přerušil Siol vyprávění Warga a jeho ženy o sběru Hvězdného třpytu.

„Jistě proč byste nemohl? Jsme vám strašně moc vděční.“ odpověděla mu Khara.

„Jakto, že jste pod vodou dýchala? Za to mohl určitě ten váš náhrdelník, že ano?“

Khara zvažněla. Pohlédla na svého muže. Ten ji zrakem cosi naznačil. Přikývla a pokračovala směrem k Siolovi: „Víte to je naše rodinné tajemství. Nikdo o něm neví. Jeto náš rodinný náhrdelník, který se dědí v našem rodu z mužovy strany již po generace.“ Pak vstala, vzala ze stolu špinavou lžici, kterou už nepotřebovala. Odnesla ji do kuchyně. A nechala Siola v zamyšlení. Přičemž toho pozorně sledoval Warg a Lurg. Za chvíli se vrátila a zasedla zpět ke stolu.

„Smím ho vidět?“ zeptal se znovu Siol.

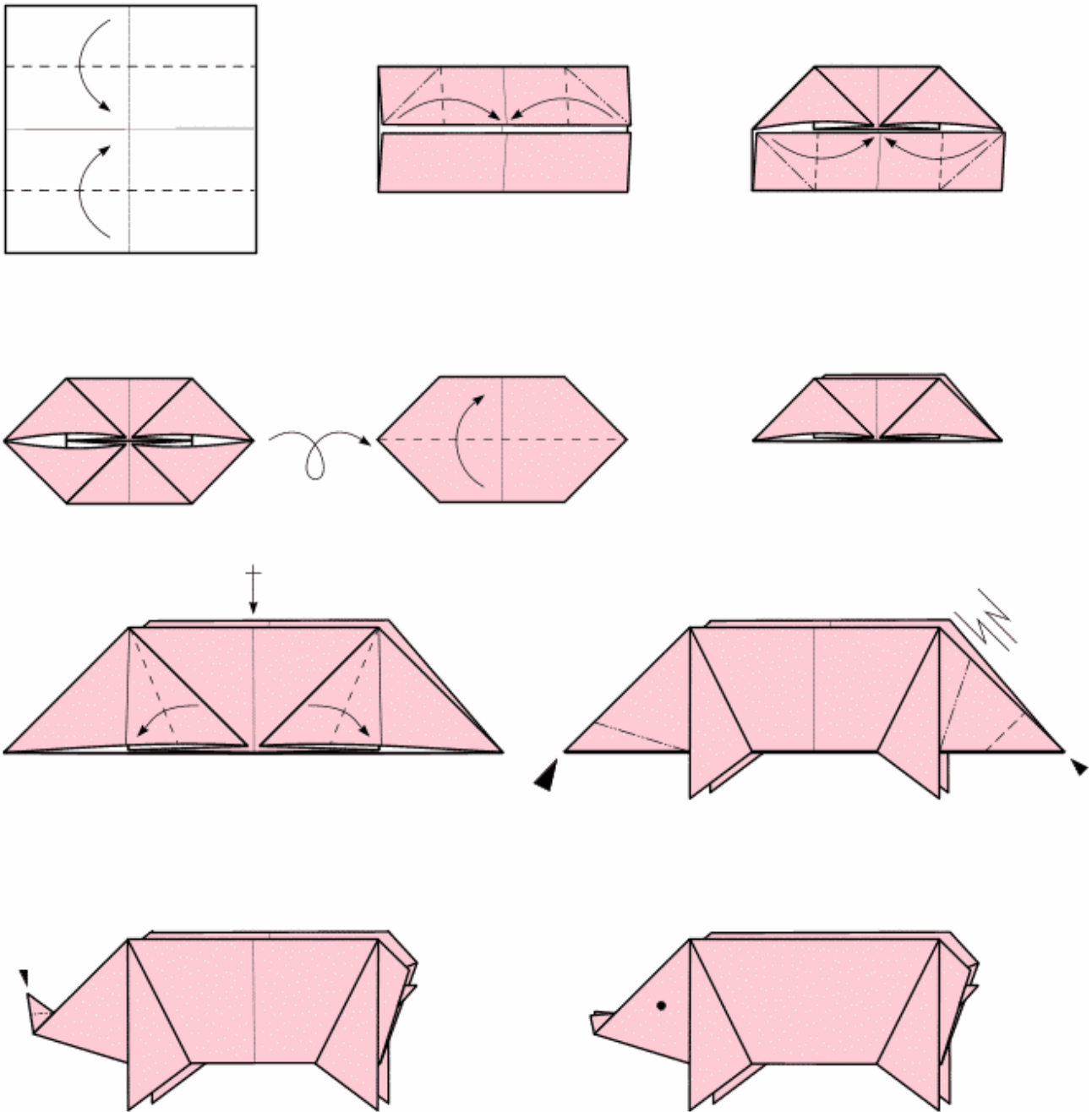
„Ne, to bohužel nepůjde. Už tak jste i tak viděl dost. Vaše věci budou brzy suché.“ Ukázala směrem ke krbu. Siol se tam podíval a v tom okamžiku mu vhodila Khara do vína malou tabletku, která se s kratičkým zašuměním okamžitě rozpustila. Příštího dne ráno, když se Siol vzbudil

*** **

Hned ráno utíkal Lurg nahlásit do Thelsamaru, že jeho otec rybář Warg, nalezl časně z rána poblíž břehu utonulé tělo nějakého člověka...

Prasátko

Táborový časopis WOW
E-mail redakce: vlci@naseweby.com

Redaktoři

Lord Urethra Uther

Eoy

Matiš

Rheinn

Tmor

a ostatní..

Redakce časopisu:

Nezávislý táborový časopis WOW má své příspěvovatele z řad táborníků, odborníků a nejen jich z různých míst a táborů ČR a mimo to. Jsou zde zveřejňovány příspěvky táborníků z časopisů a novin, se kterými WOW spolupracuje.

I vy můžete přispět svým textem do vašeho časopisu WOW na naše internetové stránky a nejen na ně..., protože všichni jste redaktoři tohoto časopisu. Táborový časopis WOW je časopis všech.